

DETEKTO UPOŚLEDZONYH UMYSŁOVO

Cel nauzenia

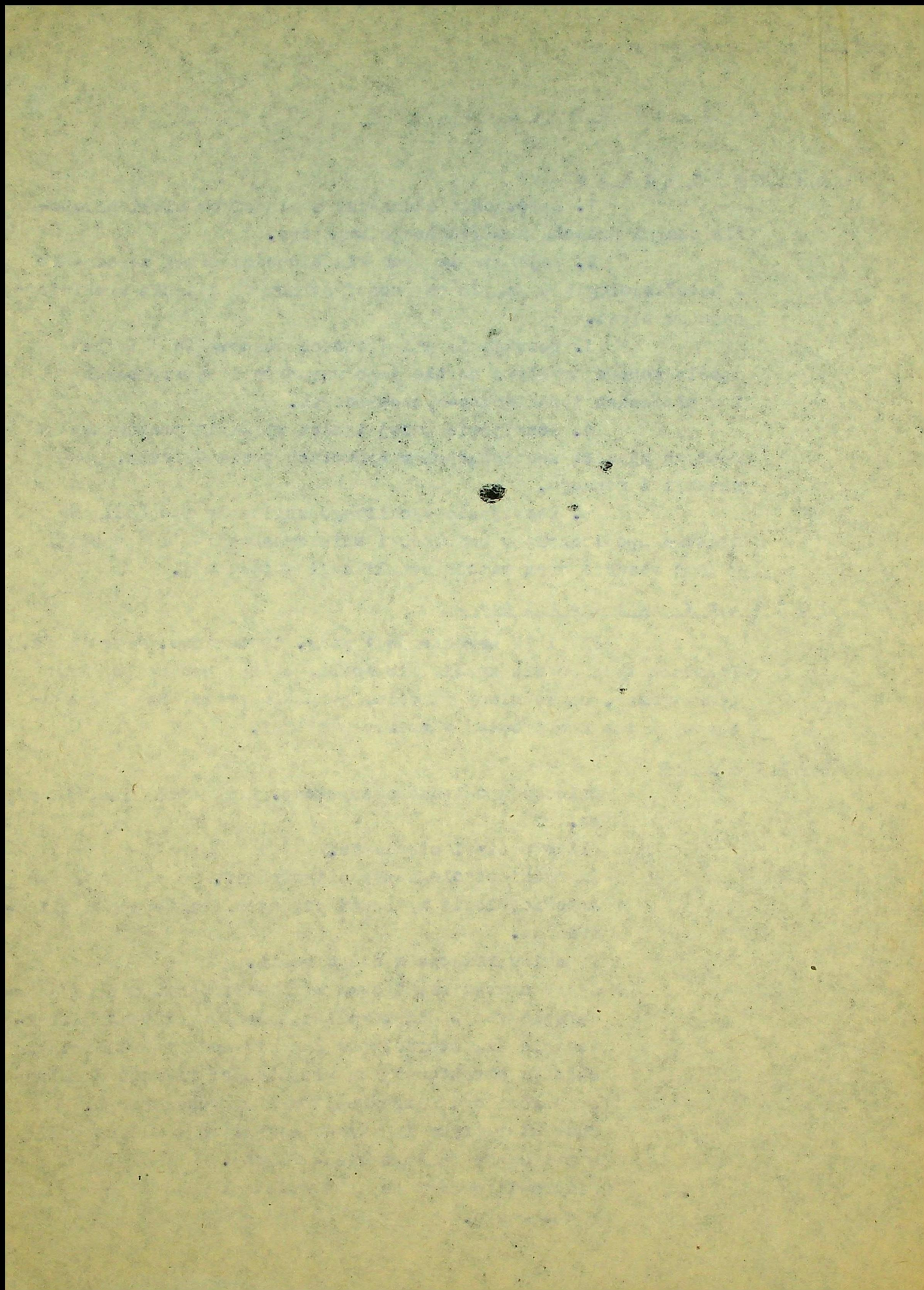
1. Zapoznanie słuchaczy z właściwościami psychofizycznymi dziecka upośledzonego umysłowo.
2. Wyjaśnienie tych właściwości przez zapoznanie z patofizjologią wyższych czynności nerwowych dziecka upośledzonego umysłowo.
3. Rozwijanie umiejętności poznawania dziecka upośledzonego umysłowo na tle jego warunków środowiskowych i w procesach dydaktyczno-psychoedukacyjnych.
4. Rozwijanie umiejętności wiązania praktycznego różnorodnych zjawisk zachodzących w warunkach życia dziecka, jego reakcji i rozwoju.
5. Rozwijanie życzliwego zblżenia słuchaczy do dziecka upośledzonego umysłowo i zainteresowania trudnościami w jego rozwoju oraz metodą rewalidacji społecznej.

Podział materiału

III i IV semestr po 1 godz. tygodniowo. Razem godz. 30
Podziału tych godzin zrobić nie można, byłby bowiem zupełnie teoretyczny, uzależniony od celu, warunków pracy, zespołu słuchaczy i ich spostrzeżeń w sprawie praktyki.

Tematyka

Dziecko upośledzone umysłowo. Trudności klasyfikacyjne.
Oligofrenia i stypienie.
Czynniki etiologiczne oligofrenii.
Patofizjologia wyższych czynności nerwowych u oligofrenika.
Dynamika rozwoju w oligofrenii.
Cechy charakterystyczne w kształtowaniu się odruchów warunkowych u oligofrenika i przyczyny tego kształtowania się, stereotypów dynamicznych i dynamicznych układów strukturalnych właściwości rozwoju i układu sygnałowego u oligofreników i przyczyny tego.
Charakterystyka II układu sygnałowego oligofrenika - przyczyny takiego stanu rzeczy.
Nieprawidłowości we współdziałaniu I i II układu sygnałowego.

Właściwości psychiki oligofreników w procesie poznawania świata i w kontaktach społecznych. Wynikająca stąd charakterystyczna postawa tych dzieci i konsekwencje życiowe.

Wyjaśnienie mechanizmu oddziaływania metody rewalidacji społecznej w świetle nauki Pawłowa.

Zakończenia metodyczne

W wykładach tych należy korzystać m.in. z doświadczeń i obserwacji, jakie ew. zebrali słuchacze w czasie pracy swojej w szkole albo jakie prowadzą w czasie praktyki w szkołach i zakładach dla oligofreników w czasie hospitowania i prowadzenia lekcji. Wybrane przykłady konkretne z życia należy analizować i wyjaśniać zachodzące zjawiska w świetle patofizjologii wyższych czynności nerwowych.

Należy też omówić spostrzeżenia słuchaczy z reakcji dzieci wzm. w czasie zajęć wychowawczych, lekcji i w czasie wypoczynku i wdrażać do przyczynowego wiązania różnych zjawisk zachodzących w warunkach życia i pracy dziecka z jego reakcjami i rozwojem.

